

Rebeka Sprinncová

Lidské vědomí a vesmír

Všechna práva vyhrazena. Tato publikace a všechny její části jsou chráněny autorskými právy. Žádná část této publikace nesmí být rozmnožována, uložena v rešeršním systému nebo dále předávána, a to v jakékoliv formě, jakýmkoliv způsobem, elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním apod., bez předchozího písemného souhlasu vydavatele. Osoba, která by učinila jakékoliv neoprávněné kroky v souvislosti s touto publikací, může být vystavena trestnímu stíhání a vymáhání náhrady za způsobenou újmu.

© Rebecka Sprinncová, 2017
Fotografie na obálce © pixabay.com
Obrázky © pixabay.com
© Nakladatelství ANAG, 2017
ISBN 978-80-7554-100-0

Obsah

JEN PÁR SLOV NA ÚVOD 8

VĚDOMÍ ČLOVĚKA A VESMÍRNÉ VĚDOMÍ 10

Lidské vědomí 12

Lidský mozek 13

Plazma – tekuté světlo 14

Životní energie – hadí síla 15

Nižší duchovní úroveň 16

Zvláštní znaky transformace 17

ZÁKULISNÍ VESMÍRNÉ ZÁKONY 19

Magická trojnost – Slunce, Země, Měsíc 20

Kosmické planetárium 22

Kosmická dualita 24

Mužský a ženský princip 25

Vyzařování zemské energie 26

ZMĚNY VE VĚDOMÍ A PŘÍTOMNÝ OKAMŽIK 29

Tajemný nebeský internet 30

Přítomný okamžik 31

Datové struktury kolektivního vědomí 34

Kyvadla mocenských struktur 35

Kolektivní karma 38

VESMÍRNÁ PYRAMIDA A JINÉ DIMENZE 40

Kvantový stav informací 40

Osud není předurčen 41

Tělo, duše, Duch 42

Magie lidského těla 44

Sjednocené pole Univerza 46

Pozemská 3D realita	48
Přítomný okamžik, dimenze 4D a čas	49
Mozkové hemisféry a 5D realita	50

ZEMĚ A NEBESKÝ INTERNET 52

Představitost a imaginace	53
Tvárné předitvo časoprostoru	54
Mozkové buňky, elektrony a voda	56
Holografická paměť vesmíru	58
Vědomí přírodních národů	59

HYPOTETICKÉ SVĚTY A PARALELNÍ REALITY 62

Zrcadlové paralelní bludiště	62
Pozorovatel ovlivňuje pozorované	63
Interakce a řetězové reakce	65
Aura – osobní energetické pole	66
Vzpomínky ovlivňují budoucnost	67
Mysl není pouze v těle	68

HERNÍ POLE PŘED A ZA ZRCADLEM 71

Matrix – systémové herní pole	71
Informace a časoprostor	73
Myšlenkové a emoční energie	75
Neutrální potenciál vesmírného vědomí	78

MÉDIUM VODA A NEBESKÝ INTERNET 81

Přírodní informační pole	81
Světlo, voda, vzduch a lidské tělo	83
Kolektivní paměť lidstva	85
Minulost je stále přítomna	87
Zázraky skryté za zrakem	89
Léčivá modrá barva nebe	90

ŽIVOT JE TVŮRČÍ UMĚLECKÝ PROCES 94

- Tvořivé koncepte pro život 94
- Sny a imaginární realita 97
- Psychokosmos a vnitřní chaos 99
- Kolektivní hypnóza a ukradená paměť 100
- Vůle je hnací silou člověka 102
- Slabá vůle a nedostatek odhodlání 104
- Vůle a nedosažitelné touhy 107
- Náš duševní stav je naší vizitkou 111

EVOLUCE V DIMENZÍCH TĚLA, DUŠE A DUCHA 115

- Makrokosmos a mikrokosmos 116
- Hmotné tělo a nehmotný Duch 117
- Hmotné tělo a jemnohmotná duše 118
- Vše je propojeno božskou jiskrou 119
- Poznej sám sebe a získej zkušenost 121
- Hlas ega a hlas intuice 122
- Magický význam trojnosti – triády 122
- Pravá hemisféra – vyváženost – levá hemisféra 124

VĚDOMÍ MEZI ŽIVOTEM A SMRTÍ 126

- Odpoutané vědomí – netělesná bytost 127
- Duše je vždy tam, kde je mysl 128
- Čemu věříme, to prožíváme 130
- Posmrtné vědomí – „Na křídlech vážky“ 132
- Zaměření pozornosti vytváří prožitky 133
- Poselství z onoho světa 135

SVĚTLO A TMA V ROVNOVÁZE 139

- Uspat své ego? Jak naivní řešení! 141
- Nepolarizované vědomí a dokonalost přírody 142
- V jednoduchosti je síla 145

Bytosti světla a kritické myšlení 146
Světlo je nositelem informací 148
DNA i každá buňka v těle vyzářují světlo 149

POSEDLOST POZITIVNÍM MYŠLENÍM 152

Nezakazujte si negativní myšlenky 152
Odhalte zastaralé myšlenkové programy 154
Eliminujte posuzování a odsuzování 155
Slovem definujte sebe i vesmír 157
Skrytý význam slova kouzlo 159

ŘÍZENÁ PŘEDSTAVIVOST A PODVĚDOMÍ 162

Podvědomí a pravá hemisféra 163
Záměr a uspořádané informace 165
Nejvyšší tvůrčí síla je láska 167
Nejsme ryby a nežijeme ve vodě 170
Síla Slunce a gravitační zóna Měsíce 172
Závoje nevědomosti se zvedají 175

NARUŠENÁ PSYCHIKA A SKRYTÉ STRACHY 178

Vědomé pozorování strachu 179
Schopnost empatie bez připoutání 181
Sympatie a antipatie 183
Láska, radost, požehnání 186

EMOCE A POCITY – PALIVO PRO MOZEK 189

Emoce a pocity drží naše „já“ pohromadě 190
Poznat sám sebe je umění 192
Nezakazujte dětem ani sobě plakat 195
Děti jsou jako andělé 197

ŽIVOT A BEZKONFLIKTNÍ VZTAHY	200
Dokonalost je výsadou Absolutna	201
Láska a nenávisť	203
Životní energie a negativní lidé	206
Neohrožená důstojnost a samostatnost	209
Pohled z očí do očí – výměna energie	211
Síla očního pohledu je obrovská	213
Závěrečné shrnutí	218

Magie lidského těla

Chceme-li porozumět vesmírným zákonům, je nutné porozumět magii lidského těla. Duchovně vyvrálý a tím i probuzený jedinec si uvědomuje lidské tělo jako součást projeveného božství ve hmotné realitě. Uvědomuje si, že sex dokáže lidskou bytost povznést nad zdánlivě nedostupné hranice přesahující vnější i vnitřní svět. Ženské tělo poukazuje ke ztělesnění Bohyně, žena je nejvíce spojena s energií země. Ženské tělo, stejně jako země, dává život, žena vlastním tělem vyživuje své děti. Děti jsou vyživovány čistou energií Lásky, pokud žena své tělo miluje takové, jaké je. Nenávisť ke svému tělu poukazuje na špatné uzemnění, na duchovní nevědomost.

Lidské tělo, vnímáno bez cudnosti a společenských předsudků, je součástí duality vesmíru a zároveň dokáže, na pocitové úrovni, být vědomou součástí Jednoty.

Dualita vesmíru je vyjádřena právě ve tvarech lidského těla, podvědomě nám rozdílnosti mezi mužem a ženou připomínají princip a sílu energie, která je nám více či méně odepřena. Přesto platí, že se v každé ženě nachází část principu mužské energie a v každém muži se nachází část principu ženské energie. Klidný a duchovně vyvrálý člověk má v sobě tyto dvě základní síly vesmíru vyvážené. Ženské tělo, jakožto tělo Bohyně, by mělo být pro muže posvátné, tělesný akt se potom stává aktem ryze vnitřním, ve své nejhlubší podstatě netělesným, kdy dochází k zpřítomnění jednoho ve druhém, a dvě těla se tak stávají JEDNÍM. Duchovně vyvrálý muž si je vědom, že tělo Bohyně vzbuzuje v jeho srdci více než jen cit a sexuální pud. Tento muž nepropadá po sexu únavě, neusíná, jakmile je uspokojen, neklesá na mysl. Naopak – ožívá a uvědomuje si vlastní životní energii, hadí sílu ve vlastním těle. Také si uvědomuje hadí sílu přítomnou v těle ženy.

Pokud muž vnímá vedení Bohyně, tak skrze její vnitřní posvátnou sílu poznává vlastní božství, tomu se říká spoluuvědomění. Muži vědoucí si uvědomují, že žena, která v nich vzbuzuje

zuje harmonický cit, zvaný Láska, je sama ztělesněním tohoto citu. Vědomě přijímají skrze ženu do svého těla čistou duchovní energii. energii vyživujícího Světla. Probuzený muž miluje svou ženu takovou, jaká je, ctí její božské tělo takové, jaké je, vnímá energii Bohyně všemi smysly, celou svou bytostí. Pokud ne, pokud o čemkoliv pochybuje, není spojen s Láskou v posvátné Pravdě. Miluje sice, více či méně intenzivně, ale svůj život nedokáže obohatit a učinit jak ve vnitřním, tak ve vnějším světě krásnějším, plnějším a celistvějším. Pokud se duchovně vyzrálý muž spojí s Bohyní lásky, stává se sám Bohem moudrosti a naplno si to uvědomuje. Žena Bohyně dokáže naučit muže milovat Boha v sobě. Vše, co bylo výše řečeno, platí také pro ženy, jedině tak dokážou partneři vytvořit duchovní lidský pár.

Lidský pár, který představuje pochopení a spojení základních vesmírných energií, poznáte na první pohled: božské vědomí a plnost jejich života vyčtete z pohledu jejich očí, z nepředstíraného úsměvu, z půvabu sebevědomých pohybů a vznešeného držení těla, ať už je jakékoliv. Duchovní vyzralost člověka je schopna uctívat krásu samu, nepovrchní krásu a půvab lidské duše, neorientuje se podle módních trendů, moderních ikon, které mají za úkol odvádět pozornost od podstaty a přání vtělené duše.

Sex muže a ženy, který není jen tělesným chtičem a kdy rozkoš není cílem, přináší silné uvědomění, silnější než rozkoš z pouhého tělesného sblížení. Přináší hluboké uvědomění, že žena je pro muže přímou cestou k mystickému poznání, a samozřejmě naopak. Tělo ženy je odevzdáno muži v nejvyšší pokoře a vzájemné úctě, neslouží k pouhému chvilkovému uspokojení. Tělesné spojení, vzájemné odevzdání, vnitřní milování, kdy vyvrcholení prochází tělem Bohyně i tělem Boha současně, pozvolna přechází ve spojení ryze duchovní. Nezadržitelný proud hadí síly vzbuzuje pocit, že tělo Bohyně i tělo Boha je v prvních vteřinách jakoby trháno na kusy, explozivní, jindy nepoznatelnou silou. To trvá jen okamžik, následně dochází k propojení na duchovní,

energetické, světelné, nadsmyslové úrovni a toto poznání nelze připodobnit k ničemu na světě, k žádné známé emoci či pocitu, k žádnému jinému světskému či spirituálnímu prožitku.

Jedině takto vědomě a otevřeně, skrze muže a ženu, skrze zrcadlo Lásky (*laska-vosti*), obohacuje nekonečný božský zdroj sám sebe. Jak dosáhnout v jistém smyslu vzácného, tělesného i netělesného, hlubokého poznání, se dozvíte například studiem Tantry, případně Tantra jógy. Především v podobě starších, nekomerčních knih, které nejsou moderně a zjednodušeně pojaté, které tím nepřicházejí o své pravé duchovní, veskrze mystické kouzlo a skryté tajemství, jež musí odhalit každý sám osobní zkušeností.

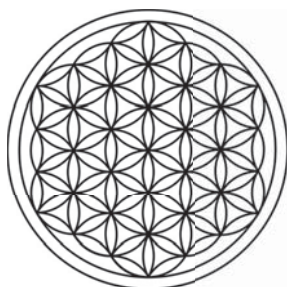
Sjednocené pole Univerza

Život na Zemi existuje na základě matrice života. Život však není výsadou pouze Země, není ani výsadou jediné matrice života utvořené v naší galaxii. Vesmírem nepřetržitě proudí základní hybná síla, tvořivá síla sjednoceného pole, primární substance vesmíru (hadí síla, čchi, prána). Univerzum představuje centrální vesmírné vědomí, sjednocené informační pole vesmíru, které je nad vším ostatním.

Tvořivá síla sjednoceného pole Univerza se ve vlnách šíří vesmírným prostorem (květ života). Prochází všemi galaxiemi a v PROSTORU zanechává základní informační hodnotu, soubory dat s definovanou kvalitou matrice života, která je doplněna hodnotami té které galaxie. Jednotlivé galaxie (s mnoha slunci a planetárními systémy) vznikají a zanikají, z tohoto důvodu ani nemůže být matrice života pro všechny galaxie stejná. Zrovna jako vědomí každé galaxie je jiné, originální. Galaxie, které již zanikly v čase, se staly součástí vesmírné recyklace – přeměny hmoty v energii (v informace) a naopak.

Energie sjednoceného pole Univerza se šíří prostorem té které galaxie, přičemž prochází jednotlivými planetárními systémy. V tom kterém planetární systému získává další informační

hodnotu, soubory dat s definovanou kvalitou planetárních archetypů, včetně souborů dat pro duchovní hodnotu té které planety, hodnotu, odvíjející se od mateřského slunce – vědomí nehmotného Ducha. Všechny planetární systémy ve vesmíru mají specifické archetypy. Všechna mateřská slunce ve vesmíru mají specifické vědomí napojené na informační systém Univerza.

Toto je pohled člověka pobývajícího v trojrozměrné dimenzi s přidanou hodnotou lineárního času – tedy ve čtyřrozměrném časoprostoru. Pohled rozšířeného vědomí z pozice bezčasového prostředí je složitější, což však neplatí pro každého. Pro někoho může být pozicí výslednou, která je založená na překvapující jednoduchosti, pokud dotyčný sám vědomě pobývá v *jedno-duchosti* vycházející z přítomného okamžiku. Možnosti galaktického člověka jsou mnohorozměrné, zatím nepředstavitelné a dostupné pouze s vložením velké (emoční – tvořivé) energie do procesu transformačního vzestupu jedince a následně lidstva jako celku.

Zůstaneme na Zemi, a tak trochu při zemi, protože jde o představy vytvořené člověkem, a některé z nich nemusíme brát až tak vážně. Jde o informace, které brzy dostanou novou přidanou hodnotu – plazmatickou. Neboť to, co víme například o duši, energii a hmotě, se nakonec i na poli vědeckém přesune do sféry plazmatické. Důležité je v této době sledovat vše kolem nás, včetně světových událostí, neutrálně a z pozice přítomného

okamžiku. Můžeme se například zamyslet nad zajímavostí související s božím jménem v hebrejských textech tetragrammaton (*tetragrammaton – gramatika – gramotnost*).

Můžeme z této názorné analogie – tetragrammaton, gramatika (*mluv-nice*), gramotnost – odvodit, že neznalost síly SLOVA, ignorování a nesprávné užívání TVOŘIVÉ energie slov (myšlenek) značí opomíjený význam negramotnosti? Především však nejde pouze o souvislost „božího slova“ s biblickým písmem, nýbrž o UŽÍVÁNÍ SLOVA JAKO TAKOVÉHO. Je třeba vzít v úvahu, zda základnímu lidskému vzdělání neschází mystická a spirituální potrava pro duši člověka.

Pozemská 3D realita

Frekvenční dimenze (3D, 4D, 5D) nejsou poskládané takto lineárně v řadě za sebou. Nejsou ohraničené. Míněné rozměry neurčují konkrétní místa, jedná se o stavy vědomí. Například třetí dimenze je ZPŮSOB, jakým vnímáme pozemskou realitu, tím hmotné prostředí definuje samo sebe, jelikož jsme jeho nedílnou součástí – jsme TVŮRCI.

Třetí dimenze je založená na dualitě, jde o podmíněné pole pevných přesvědčení, ta vytvářejí iluze, které považujeme za pravdu. Jde o energetické pole s omezenou schopností tvoření právě kvůli vírám, přesvědčením, dodržování zažitých pravidel. Třetí dimenze je světové herní pole, kam se vracíme po mnoho životů, s vloženou vírou, že existuje jen lineární čas. Většinové omezení spočívá v přesvědčení, že 3D realita je jediným herním polem Univerza. Další přesvědčení spočívá v tom, že neexistuje „život po životě“. Jednáme podle zažitých pravidel, protože je považujeme za pravdivá, tím tvoříme kolektivní vědomí, které nám zpětně iluzorně zrcadlí, že tomu tak skutečně je. Čemu věříme jako pozorovatelé, to se stává skutečností. Atom se také nachází v základní superpozici, rozhodne se, co udělá, až díky vědomí pozorovatele.

15

NARUŠENÁ PSYCHIKA A SKRYTÉ STRACHY

Pokud jste klidní a vyrovnaní, lidé se vás často ptají, jak je možné, že vás „nic nerozhází“. Odpovíte-li, že je vám v podstatě „všechno jedno“, nikdo si už neuvědomí, že za touto odpovědí není skrytá lhůstojnost, ale neutrální přístup (téměř) ke všemu, co se ve vnějším světě děje. Říkám tomu „pozitivní ignorování“ situací, které nelze ovlivnit, situací, které řešíme obrácením se do minulosti nebo myšlenkovými vhledy do budoucnosti – v zajetí nejistoty a strachu. Jde o schopnost žít přítomným okamžikem. Psychické potíže způsobuje strach, který je skrytý v myšlenkách a představách, do života přitahujeme to, co nechceme. Někoho strach vyburcuje k tomu, aby jednal, a někdo další kvůli strachu neudělá nic podstatného a zůstane stát na místě. Psychických onemocnění mezi lidmi neubývá, je tomu naopak.

Podívejme se na strach jinak, aniž bychom jakoukoliv nepříjemnou nebo tíživou životní situaci zlehčovali, to ponechme stranou. Nejde o stavy, kdy přímo čelíme nepříjemným nebo nebezpečným situacím, ale o pocity spojené se strachem z toho, co by se mohlo stát. Nejde ani o popírání smyslu pro opatrnost. Nekontrolované myšlení vzbuzuje nervozitu a ta se snadno změní v pocit strachu. Pokud s tím nic neuděláme, strach se stupňuje, ztuhne strachem, tento stav se může stát panickým a v nejhorším případě dokáže paralyzovat. Nepřekonatelný POCIT strachu je doprovázen pocením, zrychleným dechem, svalovou slabostí, brněním končetin, neurózou, která snadno přejde v psychické potíže. Paralyzující strach z očekávaných

nepřijemností znemožňuje pohyb, zabraňuje konat, správně a smysluplně se rozhodovat.

Pokud máte strach, nejste to vy, ale váš strach, vy jste v tu chvíli tím strachem.

Vědomé pozorování strachu

Až budete někdy mít neodbytný (myšlenkový a emoční) strach, začněte tento strach pozorovat. Váš strach jste vy. Vy jste se stali tím strachem. Vaše „pravé já“ ustoupilo stranou a dívá se, jak vyzařujete kolem sebe vzorec strachu, jímž právě jste. Strach je v myšlenkách, pocitech, emocích, ve svalech, v srdci (zrychlený tep). Je v celém těle, které v tu chvíli není vámi, ale – dočasně – je naprogramovaným strachem. Pokud vás strach paralyzuje (na psychické úrovni), jste s tímto strachem ztotožnění. Vaše „pravé já“ je mimo vás, proto nejste schopni nic pořádného udělat, vykonat, rozhodnout se. Pokuste se v tu chvíli vrátit ke své podstatě, uvědomte si své „pravé já“ a z této pozice pozorujte strach, který se vás snaží opanovat. Nesnažte se vibrace strachu jen tak zahodit, pozorujte je zpovzdálí. Naslouchejte svému strachu, pokuste se ho pochopit, zjistěte, co drží strach ve vašem vibračním poli. Popište své pocity, zjistěte, co vám říkají. Zakládá se váš strach na domněnce? Vyděsila vás nějaká představa? Máte hrůzu ze skutečnosti nebo z vlastních myšlenek?

Sedíte-li doma v křesle a máte strach ze zítřejší zkoušky, pak nemáte strach ze skutečnosti, ale ze své představy! A v okamžiku, kdy stojíte přede dveřmi zkušebny a třesete se strachy, stále máte strach jen z představy. Myšlenkami si modelujete budoucí situaci, do které vkládáte strach, a tento strach považujete za skutečný, vymodelovanou situaci za pravdivou. Uvědomte si v tom okamžiku, že sami jste v tu chvíli tím strachem, a odložte svůj strach stranou. Staňte se sebedůvěrou. Navodte si myšlenky, pocity a emoce, které vystihují sebedůvěru. Otevřete dveře té které životní zkušebny s klidnou intuitivní předví-

davostí a vcházejte do proudu životních událostí jako ztělesněná sebedůvěra. Jako čisté vědomí nezavírované naprogramovanými koncepcemi strachů a obav.

Je pro vás obtížné takto přijmout sebe sama? Jako tvůrce vlastního života? Je možné, že sami sebe z nějakého skrytého důvodu v podstatě trestáme, případně zneužíváme? Je snadné nechat se ovládnout strachem (myšlenkami a pocity), strachem z pouhé představy? Proč by nemohlo být stejně snadné nechat se ovládnout klidem a sebedůvěrou? Je to o vzorcích, které máme v sobě uložené a zakořeněné? Je možné přezkoumat své strachy, jaké myšlenky a vjemy za nimi stojí, a podle tohoto rozboru vymodelovat nové, povzbudivé vzorce? Pocit ohrožení postavený na domněnkách nás činí neschopnými. Tento strach považujeme za skutečný, on je skutečný, ale jenom proto, že jej naplno emočně prožíváme. Můžete se v takovém okamžiku sami sebe zeptat: Je tato moje představa skutečností? Shoduje se s tím, co se děje teď, v tomto okamžiku? Následkem je stres a únava, podrážděnost, zklamání a negativní reakce na vlastní neschopnost, a přitom jde většinou o zeď bludů, postavenou na domněnkách a představách. V tu chvíli nejde o realitu, nejde o fakta, nejde o nic, čemu skutečně tady a teď musíme čelit. Naplno prožíváme hlavně strachy založené na vzpomínkách, někdy hluboko zasunutých v našem nitru, v podvědomí. Jde o vzorce minulých zážitků, o vzpomínky na fyzickou nebo duševní bolest, na strádání, ponížení, prohry, citová zranění. Jde o vnitřní trápení, které – v danou chvíli – nemá nic společného se skutečností. Může také jít o vzorec podřízenosti, který je zafixovaný hluboko v nitru, proto své představy vnímáte tak skutečně. Něco ve vás se ztotožňuje se vzorci strachu vytvořenými v minulosti, v dětství. Nějaký problém sice může „viset ve vzduchu“, ale ještě není realitou, čelíte danému problému pouze v myšlenkách a představách.

Myšlenky mají tvořivou moc, jak čelíte problémům na úrovni představ, tak je pravděpodobné, že budete daným záležitostí

čelit i v realitě. Následující události vás budou utvrzovat v tom, že váš strach byl oprávněný, a vaše vzorce si přičtou další plusové body. Lidé, nic netušící o vašich představách, vás například slovně napadnou, a pokud vám nedojde, že jsou zrcadlem vašich představ, zase se utvrdíte ve svém vzorci, že váš strach je oprávněný, skutečný. Pokud se vzdáte svého strachu v podobě znepekujících představ a domněnek, dostanou budoucí události jiný spád. Časem své vzorce upravíte, pozitivně proměníte, uvědomíte si, že váš život je propojen s kvalitou a intenzitou myšlenek, domněnek a představ. Začnete-li své vzorce pozorovat, dojde vám, co se skutečně děje, jak sami na sebe a na svůj život působíte a jak vznikají různá nedorozumění. Vnímejte impulzy, které ve vás rozžehnou konkrétní vnitřní stavy, okamžiky, kdy se ve vás spouští vnitřní rozhovory, vnitřní dopředu připravované konverzace s osobou, s níž máte například nějaký konflikt. V tuto chvíli se ve svém nitru bavíte s imaginární osobou tak živě, a přitom tak slepě, že zapomenete, kdo skutečně jste. V tu chvíli je pro vás váš POCIT strachu natolik pravdivý, že ani netušíte, jak precizně formujete příští události.

Schopnost empatie bez připoutání

Dosaďte si k vašemu strachu cokoli, co vám může činit potíže, pokud jsou okolnosti teprve na úrovni představ, myšlenek, domněnek, nepodložených podezření, předsudků, smyšleného očekávání: hněv, rozhořčení, nevráživost, žal, žárlivost, závist, touha po něčem, čeho se vám nedostává, pocit odpovědnosti za život někoho jiného, tvrdošíjné lpění na něčem. Pocit, že to či ono nedokážete, že nesplníte očekávání, které do vás vkládá vaše okolí. Uvědomujte si, jak často používáte tyto věty: „To je hrozné.“ „To je strašné.“ „To je deprimující.“ Zastavte se nad každým okamžikem, kdy se vám přímo před očima předvede, že skutečnost je jiná, než jste předpokládali, než jste si (vy)mysleli. To jsou okamžiky, kdy v překvapení, anebo také se studem, říkáme: „Ale já jsem myslel, že je to jinak.“ Uvnitř člověka je všetečný

hlas, který neustále něco říká. Tento hlas může říkat kdykoliv cokoliv, dokud se nenaučíme vnitřní řeč ostražitě pozorovat.

Mentální procesy uvnitř člověka jsou složité a jednoduché zároveň, jde o kvalitu uvědomování si: s čím rezonuji a s čím nikoliv, co je povznášející a energetizující, nebo naopak deprimující, unavující a ubíjející. Energetické vnímání na úrovni mezilidských vztahů a léčení mezilidských vztahů lze nastartovat vnímáním přítomného okamžiku a snahou být více empatičtí než kritičtí k okolí stejně jako sami k sobě. Na energetické úrovni můžeme vypořádat, že se necítíme dobře v prostředí, kde panuje směsice protichůdných emocí a emocionálních potřeb ostatních osob, a když do sebe nevědomky vyzařování okolních jevů bez ochrany absorbujeme. Energetické nebo psychické vyčerpání si většinou nespojujeme s prostředím, v němž se pohybujeme. Vědomému vnímání různých energetických polí předchází soustředění, uzemnění, empatické vnímání, duchovní cítění.

Empatie je schopnost vcítit se do pocitů a jednání druhé osoby, porozumění emocím a motivům druhého člověka. Ale pozor – bez toho, že bychom životní příběhy druhého člověka spoluprožívali a stali se tak zajatci životní reality někoho jiného. Schopnost empatie nám má prozradit, odzrcadlit, jakou roli v příběhu někoho jiného hrajeme my sami. Odhalení vede ke změně nás samých. Už jen to je nápomocné lidem ve vnějším prostředí, v jejich osobních životních příbězích, které můžeme sledovat, vnímat a být druhému nablízku, ale bez připoutání. Stačí na pár chvil potlačit své ego a soustředit se na vlastní vnitřní prostor, řeč vlastních pocitů upozorní na nežádoucí vnější energie, které mohou vstoupit do našeho osobního prostoru a nepozorovaně proniknout do naší aury. To však neznamená vkládat do okolního prostředí, do lidí, věcí či jevů svůj vlastní odpor, nechuť nebo vlastní strach. Neklást odpor znamená zůstat emočně a pocitově v neutralitě. Odpor způsobí, že si ve svém osobním prostoru nepříjemné energie nejen podržíte, ale budete je k sobě ve větší míře opakovaně přitahovat a tím se stanete

více zranitelní, psychicky a duševně unavení. Nepříjemné okolní energie, které nechťeně přijmeme do svého energetického pole, uvolňujeme uzemněním, které provádíme vědomě.

Pravidelným uzemněním a neutrálním přístupem umožníte cizím energiím procházet okolo vás bez škodlivého vlivu. Uvědomujte si vlastní energetický prostor a hranice, jež vás oddělují od ostatních osob, uvědomujte si vlastní auru a vše, co sami do svého okolí vyzařujete. Čím bližší je kontakt s nepříjemnou osobou (situací, jevem, místem), tím více negativní energie vstoupí do vašeho osobního prostoru. Vlastní nepříjemné pocity a emoce působí jako magnet, přitahují k nám to, co nechceme. Proto volíme k různým jevům a událostem, v souvislosti s empatií, je-li to alespoň v určité míře možné, neutrální, klidný postoj. Dokonalost (téměř nadlidská, ale ne nemožná, současně nikoliv pro život nezbytně nutná) spočívá v umění udržet si neutrální postoj za jakékoliv situace, k jakémukoliv jevu, k jakémukoliv člověku. To znamená – nepolarizovat. Životní energie se zřídka kdy vyskytuje v „čisté“ formě, projevuje se a působí v dualitě jin a jang. Vše je vytvářeno a určováno střídavým působením jin a jang. Pokud si toto uvědomíme, nebudeme označovat věci za dobré nebo špatné, ke všemu budeme přistupovat usazení ve svém středu, tedy neutrálně. Cokoliv, s čím nesouzníme, záležitosti, které nemůžeme žádným způsobem ovlivnit, můžeme „pozitivně ignorovat“. Vnímání okolních, neznámých energií, které nás na podprahové úrovni anebo přímo ovlivňují, je možné se postupně naučit.

Sympatie a antipatie

Okolní energie vnímáme buď nevědomky, podprahově, nebo otevřeně a vědomě. Můžeme například vnímat, nebo také nevnímat, že si energii vyměňujeme se vším, čeho se dotkneme, se vším, co vstoupí do našeho osobního životního prostoru, se vším, co pronikne do naší aury. Základním rozlišovacím prvkem je sympatie a antipatie. Energie proudí v plné síle mezi

námi a tím, co považujeme za krásné, příjemné a přitažlivé, aniž by nutně muselo docházet k přímému doteku. Postačí vědomá koncentrace a zaměření pozornosti určitým směrem. Ne všechno na nás ovšem působí svěže, ne vedle každého člověka pookřejeme, ne každá situace nás rozesměje. Pokud načteme okolní energie jako nepříjemné a nepropadneme jejich vlivu, můžeme postupně nacházet skryté příčiny vlastních nesympatií, případně strachů.

S vnímáním okolních energií souvisejí pocity a emoce nebo tělesné projevy, jako je zrychlený dech, pocit chladu, náhlá bolest hlavy. Široké spektrum emocí (v sobě i v lidech kolem nás) najdeme mezi těmito základními emočními póly: od sklíčenosti a hlubokého zármutku až k pocitu nekonečného štěstí a euforie. Někdy si cizí energie nepřipouštíme, ale nejde to vždy. Když jsme unaveni nebo se necítíme fit, cizí energie nás snadněji ovlivní. Obzvláště pokud se setkáme s někým, kdo se třese v emočním rozrušení a má mysl zatemněnou hněvem, sebelítostí či vinou, nenávisť k lidem, sklonem k neustálému hledání chyb u druhých, sklonem k pomlouvání. Někdy nemáme dostatek vlastní síly se na druhého člověka jakkoliv naladit. Přistupovat ke čtení energie jiného člověka musíme s odvahou, otevřeností a důvěrou. Je nutné umět rozlišovat vlastní emoce od těch okolních a rozlišovat skutečné energetické naladění na jiné osoby od náhodných domněnek. Vždy si položme otázku: Jak se cítím? A odpověď hledejme nejdříve na tělesné úrovni, až poté v myšlenkách. Je důležité se uvolnit, soustředit se, klást jednoduché otázky a naslouchat. Orientační otázku lze svému nitru položit těsně před vstupem na určité místo a po chvíli na místě samém.

Až zjistíte, že vnímání vyzařování druhých osob funguje, stanete se méně zranitelnými. Až se to začnete učit, soustředíte se pouze na vnímání a rozlišování nálad jiných lidí (například tíseň, smutek, strach), ale nevtahujte žádnou z těchto vibrací do sebe. Pokud se náhle cítíte nedobře, může to být tím, že jste do sebe nechali nepozorovaně vstoupit vyzařování

z okolního prostředí. A naopak, vaše energie je váš rezonanční podpis, který za sebou svou přítomností na určitém místě nebo aktivitou v určitém dění zanecháváte. Můžete také současně pozorovat, jste-li dostatečně sebekritičtí, jak vaše energetické vyzařování působí na ostatní.

Rozlišovat lze také přímé fyzické nebo energetické doteky druhých osob. V jakékoliv situaci platí, že se nikdy bezdůvodně nedotýkáme druhých osob, ani nás by se nikdo neměl jen tak dotýkat. Během rozhovoru nevstupujeme lidem do jejich osobního prostoru. Nedíváme se jim bez přerušení upřeně do očí. Energetický dotyk však neznamená pouze fyzický kontakt, jde o vnímání vyzařování druhé osoby. Rozlišujte mezi jednotlivými pocity: cítíte se zaraženě, překvapeně, přešel vám mráz po zádech, přepadla vás náhlá únava, otrávenost, podivný pocit kolem žaludku nebo nepříjemné svírání u srdce? Občas s někým energeticky neladíme takříkajíc na první pohled. Energetický dotyk druhé osoby můžeme vnímat například jako „lepkavý“, kdy i po odchodu máme pocit, že energie druhého člověka zůstává kolem nás jakoby „přilepená“.

Nepříjemný člověk působí studeně, má-li v sobě silný zápor, například skrývaný hněv, přejde nám mráz po zádech. Pokud je vyzařování nějaké osoby stísněné až dramatické, vaše energie náhle klesne a zhorší se vám nálada, pocítíte únavu. Třeba jen tím, že někoho litujete, aniž tušíte, že dotyčný vůbec nemusí chápat, proč jeho osobu někdo lituje, a třeba o to ani nestojí. Fádni a nudný člověk, znuděný vlastním životem, ve vás nevyvolá téměř žádnou reakci, ani sympatie ani antipatie, pouze vnitřní nezájem, případně vás pohled na něj rozesmutní a znepokojí. Člověk se špatnou vitalitou působí pochmurným dojmem, hned tak něco jej nerozveselí a na druhé osoby může přenášet špatné pocity, strach, neklid a únavu. Člověk se zablokovanou energií bývá často smutný, málo komunikuje, působí ztuhle, nevědomky může lidem kolem sebe odebírat energii, životní sílu.

Překonat hranice hmoty, prostoru a času
obyčejně přesahuje kapacitu lidského mozku.
Stát se neviditelným svědkem skrytých událostí
v čase a prostoru je sice možné, ale vyžaduje to
od adepta duchovního rozletu trochu více úsilí,
než si jen tak meditovat a přemýšlet
o nesmrtnosti chrousta.

Doporučená cena 289 Kč

www.anag.cz

ANAG[®]
ANDRAGOGOS
AGENCY